

Vonatok

- Majd a fiad.
- No, igen. Majd a fiam. És persze repülön.
- Repülön? Úrhajón!
- Te barom! Én az emberiséget
pullmankocsikba ültetni m o s t akarom
(Egy beszélgetésből)

1

Mennek szédülten, kifeszítve
testüket köztem s a végtelen között,
előrelendült karok, gyors ökölcsapással
bezúzzák Róma kapuját, Párizs mellkasát,
elégedettek és dübörgők,
metsző ezüstcsfk egybemosódó ablaksoruk.

Mennek merészen, kifeszítve
testüket köztem s a végtelen között,
süvítenek, mint a nyilak,
nyilak Moszkvától Leningrádig,
végtgkarcolják az éjszakát,
belefúródnak a céltáblába,
állnak a pályaudvaron rezenéstelen.

Mennek csillanón, kifeszítve
testüket köztem s a végtelen között,
a magasból a mélybe le se néznek,
csattogásuk a szívre ráfonódik,
árnyékukat a traverzek nyársra húzzák,
himbálózó hajókba ömlenek.

Vonatok, csillanó, merész, szédült vonatok,
mennek és mennek, kifeszítve
testüket köztem s a végtelen között,
köztem és Firenze között,
köztem és Helsinkik között,
köztem és Tokió között,
eszeveszett, gyönyörű vonatok.

Elétek állok, élő szemafor,
ne gázoljatok el, ne ronsoljátok össze
létem burkát — nem meghalni, élni akarok:
vegyetek fel, vigyetek magatokkal,
vigyetek magatokkal, vonatok!

Mennek feketén, kifeszítve
 testüket köztem s a szemhatár között,
 vánszorognak, félig agyonvert kígyók,
 kígyók — Pesttől Balassagyarmatig,
 araszolva a délelőtt mezőin,
 száz kilométert öt óra alatt,
 a randevúról elkésnek köhögve,
 csak füttyel jelzik, ott lesznek ma még.

Vonatok, kormosak, behorpadt homlokúak,
 mennek feketén, kifeszítve
 testüket köztem s a szemhatár között,
 köztem és Balassagyarmat között,
 köztem és Balassagyarmat között.
 Megállnak, lenyúlnak értem,
 visznek, terhes, anyák, visznek nehézkesen,
 és füsttel jelzik, hogy majd odaérünk,
 ha délre nem, hát estére biztosan.

Groteszk idill

ELSŐ FEJEZET

A patikus
 Tekintete apatikus,
 áll magában
 a gyógyszerház ajtajában.

Mögötte a halál, a mérég,
 mely mégis élet,
 ha jól adagolja, keveri.
 Jön a téészből a Teri.

— Patikus úr,
 ez a kisujj
 a duplája már! . . .

A patikus ugrik, sárga
 kenőcs nála,
 a kisujjból babát csinál.

MÁSODIK FEJEZET

A patikus,
 mint a hiúz,
 nézi, hogy siet a Teri,
 a házsor elnyeli.

Áll magában
a gyógyszerész ajtájában,
mögötte a halál, a mérég,
mely mégis élet.

Sóhaj nagyot:
— Egyedül vagyok . . .
Lehúnyt szeme mögött a város.

Egy teherkocsi
lefröcsköli.
Sáros.

HARMADIK FEJEZET

A patikus
— hű, de gyanús! —
port kever, lenyeli.
A házak közt rég eltűnt Teri

De ő még látja —
Együtt mennek az Operába,
hazahozta őket a taxi,
vetköztetni kezdi.

Előbb a feszes mellett
érzi az ajka mellett,
aztán a feszes combot.

Egy legény lép be, büszke kún,
bikarbónát kér savanyún —
lagzit csapott, a boldog!

NEGYEDIK FEJEZET

A patikus
Emeli bús
fejét a papír fölibe,
valakitől azt kérdi, jön-e?

A kérdezett
elolvassa a levelet,
s válasza kemény:
— Nem én!

Csoszog vele a postás,
a pultra teszi, nincs más,
köszön.

Belép Teri.
A patikus kezeli.
Ujjáról leválik a köröm.

ÖTÖDIK FEJEZET

A patikus
Apatikus
tekintete sehol.
Mikor jön Teri, mikor?

Teri jön,
kisujján kinőtt a köröm,
semmi baja,
volt-nincs a fásli-baba.

A patikus
— hű, de gyanús! —
becsukja a gyógyszerár ajtaját.

Kiséri Terit.
S a falu rá se hederít.
Micsoda világ!

✱

TÓTH IMRE: Fekvő fiú